

3. Національна стратегія з оздоровчої рухової активності в Україні на період до 2025 року «Рухова активність – здоровий спосіб життя – здорова нація», затверджена Указом Президента України від 09.02.2016 № 42/2016.

УДК 378.046-021.68:316.4

Ткаченко Н. М.
доктор педагогічних наук, доцент,
проректор з наукової роботи та міжнародних зв'язків,
Глухівський національний педагогічний університет
імені Олександра Довженка
м. Глухів, Україна

НЕПЕРЕРВНА ОСВІТА В КОНТЕКСТІ СУЧАСНИХ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ

З розвитком сучасного суспільства, пов'язаним із продукуванням нових знань, створенням нових технологій, шляхів комунікації, ускладненням соціальних зв'язків оновлюються вимоги до якості освіти, яка б гарантувала конкурентоспроможність й мобільність фахівців. Крім того, наявною є проблема незбалансованості розвитку вищої освіти України та ринку праці, що зумовлює, з одного боку, надлишок певних фахівців, з іншого – дефіцит висококваліфікованих кадрів за окремими спеціальностями. З огляду на це особливої ваги набуває необхідність удосконалення системи неперервної освіти як одного з найбільш впливових чинників прогресу, оновлення і розвитку суспільства в умовах соціально-економічних перетворень.

Інтелектуалізація праці в 21 столітті, мінливість технологій виробництва та обслуговування, умов праці породжує нові вимоги до робітників, тому навчання і перенавчання дедалі стає усталеною практикою, а вміння вчитися і перенавчатися – топом серед навичок на ринку праці, що зумовлює зміни в концептуальних підходах та змісті неперервної освіти в Україні, перш за все в контексті взаємозв'язку з ринком праці.

Досягнення цієї мети є можливим за умови прогнозування затребуваних навичок та сфер діяльності на ринку праці. За результатами досліджень Харківської спілки неформальної освіти «Kharkiv edu claster», серед основних трендів вітчизняного ринку праці – 2030 є:

1. *Зміна структури зайнятості, передусім зростання варіативності зайнятості* (поряд з традиційною зайнятістю все більш популярними стають фріланс, часткова зайнятість, дистанційна робота тощо, що у свою чергу актуалізує сформованість цифрової компетентності та медіаграмотності, навичок самоменеджменту тощо).

2. *Автоматизація та роботизація* (високі очікування скорочення традиційної зайнятості, зокрема робочих місць, що змусить працівників проходити перепідготовку й підвищення кваліфікації).

3. *Hard skills, soft skills, digital skills* (роботодавці дедалі більше звертають увагу на так звані «м'які навички», водночас з розвитком цифрового суспільства виникає нагальна потреба належного рівня цифрової компетентності).

4. *Мультипотенціал, бекграунд, міждисциплінарність* (зростання попиту на робітників, які мають різнобічний досвід професійної діяльності, різноманітні інтереси,

широке коло умінь та навичок, оскільки зазвичай міждисциплінарність є рушієм інновацій, прогресу) [1, с. 6-8].

Отже, кожний фахівець і професіонал сьогодні має усвідомлювати, що знань і вмінь, отриманих у період навчання, не вистачить на весь час трудової діяльності. Щоб бути конкурентоспроможним фахівцем в епоху швидкоплинних змін, протягом життя не раз доведеться перенавчатися, підвищувати свою кваліфікацію, отримувати нову освіту тощо. Значний потенціал для цього має неперервна освіта, важливою характеристикою якої є її спрямованість у майбутнє, а саме на розв'язання проблем розвитку суспільства.

Використана література:

1. Каріна Олена, Орябінська Наталія, Харитонова Зоя. Трендвотчінг ситуації на ринку праці: світ, Україна, Харків. Звіт за результатами Desk Search (червень-липень 2020). URL: https://decentralization.gov.ua/uploads/attachment/document/845/Mapa_Profesiya.pdf

УДК 378.091.214

Фізені О. Й.

*доктор педагогічних наук, професор,
професор кафедри педагогіки дошкільної, початкової освіти
та освітнього менеджменту
Мукачівського державного університету
м. Мукачево, Україна*

ДИВЕРСИФІКАЦІЯ ОСВІТНІХ ПРОГРАМ МАГІСТЕРСЬКОГО РІВНЯ В КОНТЕКСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАСТУПНОСТІ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ

Важливим завданням другого (магістерського) рівня вищої педагогічної освіти є забезпечення підготовки кваліфікованих та конкурентоспроможних педагогічних працівників для всіх освітніх рівнів: від дошкільної освіти до освіти дорослих та післядипломної освіти, які здатні «розв'язувати складні задачі та проблеми навчання, виховання й розвитку, що передбачає проведення досліджень та/або здійснення інновацій, характеризується невизначеністю умов і вимог» [3]. У ст. 1, п. 17 Закону «Про вищу освіту» визначено, що: «освітня (освітньо-професійна, освітньо-наукова чи освітньо-творча) програма – єдиний комплекс освітніх компонентів (навчальних дисциплін, індивідуальних завдань, практик, контрольних заходів тощо), спрямованих на досягнення передбачених такою програмою результатів навчання, що дає право на отримання визначеної освітньої або освітньої та професійної (професійних) кваліфікації (кваліфікацій). Освітня програма може визначати єдину в її межах спеціалізацію або не передбачати спеціалізації» [2]. Поняття «педагогічна освіта» визначається як «система професійної підготовки педагогічних працівників до здійснення педагогічної діяльності» [3]. У контексті нашого дослідження йдеться про спеціальність 013 Початкова освіта, що передбачає підготовку фахівців з початкової освіти та регламентується стандартами вищої освіти для першого (бакалаврського) (2021 р.) та третього (освітньо-наукового) (2022 р.) рівнів, а також професійним стандартом за професіями «Вчитель початкових класів закладу загальної середньої освіти», «Вчитель закладу загальної середньої освіти»,